

Dziennik-Urzędowy

ces. i król. Komendy obwodowej w Nowo-Radomsku.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 27. lutego 1916.

Treść: 17. Roki urzędowe.—18. Ceny za węgiel.—19. Ceny maksymalne skór garbowanych na sposób dębowy i skombinowany.—20. Ceny maksymalne za drzewo jasionowe.—21. Użytkowanie lasów prywatnych, gminnych i majorackich.—22. Szpitale dla koni.—23. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 7. lutego 1916, dotyczące zgłoszenia uprawnień górniczych i zabezpieczenie należytości kopalnianych.—24. Przepisy co do gołębi.—25. Premie za zapobieżenie wykonaniu napadu na kolej żelazną.—Awizo.—Sprostowanie.—List gończy.

17.

Roki urzędowe.

**Do Komisarza rządowego w Noworadomsku, wszystkich p. p. Wójtów
i c. k. Posterunków Żandarmerji.**

Nr 2544/2.

1) Następne sesje Wójtów czyli (roki urzędowe) odbywać się będą w miejscach siedziby Komend powiatowych żandarmerji a mianowicie:

a) W Janowie dla Wójtów gminy Rudniki, Rzek, Potoka Złotego, Wancerzowa, Olsztyna, Przyrowa i Koniecpola.

b) W Kłomnicach dla Wójtów gminy Żytna, Maluszyna, Konar, Kruszyny, Mykanowa, Garnka, Dąbrowy i Gidel.

c) W Pajęcznie dla Wójtów gminy Pajęczna, Rząśni, Brzeźnicy, Zamościa, Sulmierzyc, Popowa, Miedzna, Siemkovic, Kielczygłowa i Działoszyna.

d) W Noworadomsku dla Pana Komisarza rządowego miasta Noworadomska i Wójtów gminy Stobiecka miejskiego, Radziechowic, Dobryszyc, Brudzie, Gosławic, Dmenina, Przerąba, Masłowic, Kobieli i Wielgomłyn.

16.

2) Te sesye (czyli roki) odbędą się w marcu b. r. w każdy czwartek a mianowicie: dnia 2. w Janowie, dnia 9. w Kłomnicach, dnia 16. w Pajęcznie, dnia 23. w Noworadomsku o godzinie 10 przedpołudniem.

3) Miejscowości, w których odbywać się będą sesye (czyli roki) w miesiącach następnych, ogłoszone będą w Dzienniku urzędowym.

4) Na te sesye (czyli roki), mające na celu umożliwienie bliższej styczności z ludnością, mogą oprócz Wójtów i sekretarzy gminnych, którzy do jawienia się są obowiązani, przybyć także inni mieszkańcy i osobiście wnosić swoje prośby lub zażalenia.

5) Sesye (czyli roki urzędowe) wszystkich Wójtów razem okręgu Noworadomskiego odbywać się będą odtąd tylko w razie potrzeby i wyjątkowo i o każdorazowej odbyć się mającej sesyi w Noworadomsku Wójtowie będą osobno zawiadomieni.

18.

Ceny za węgiel.

Nr 1915/3. Na podstawie relacji Wojskowego Urzędu Garnicznego w Dąbrowie L. 1628/B. zostały przez „Tepege“ następujące ceny za 100 Kg.=1 q. węgla w obwodzie Noworadomska wyznaczone.

1) Dla gmin, Komitetów aprowizacyjnych, szkół i zakładów dobroczynnych.

Rodzaj	loco Dąbrowa	loco N. Radomsk	loco K. St. Wdzów	loco K. St. Kłomnice	loco K. St. Rudniki
	K o r o n i h a l e r z y				
Węgiel w bryłach	2·25	3·00	2·95	2·89	2·85
Kostka I	2·25	3·00	2·95	2·89	2·85
Kostka II	2·22	2·97	2·92	2·86	2·82

2) Dla zakładów przemysłowych.

Rodzaj	loco Dąbrowa	loco N. Radomsk	loco K. St. Wdzów	loco K. St. Kłomnice	loco K. St. Rudniki
	K o r o n i h a l e r z y				
Węgiel w bryłach	2·34	3·09	3·04	2·98	2·94
Kostka I	2·34	3·09	3·04	2·98	2·94
Kostka II	2·33	3·08	3·03	2·97	2·93
Orzech I.	2·20	2·95	2·90	2·84	2·80
Orzech II	2·00	2·75	2·70	2·64	2·60

3) Dla hurtowników przy hurtownej sprzedaży: -

R o d z a j	h u r t o w n i e						częściowo
	loco Dąbrowa	loco K. St. Nowo-radomsk	loco Mag. Nowo-radomsk	loco K. St. Widzów	loco K. St. Kłomnice	loco K. St. Rudniki	loco Mag. Nowo-radomsk
	K o r o n h a l e r z y						K. h.
Węgiel w bryłach . . .	2·34	3·44	3·74	3·39	3·32	3·28	4·00
Orzech I	2·34	3·44	3·74	3·39	3·32	3·28	4·00
Orzech II	2·33	3·43	3·73	3·39	3·31	3·28	3·98
Kostka I	2·20	3·30	3·40	3·25	3·18	3·14	3·84
Kostka II	2·00	3·10	3·40	3·05	2·98	2·94	3·62

Ilość ponad 10 q. oznacza się wyrazem „en gross“ lub hurtownie poniżej 10 q „en detail“ lub częściowo.

19.

Ceny maksymalne skór garbowanych na sposób dębowy i skombinowany.

№ 3939/9. (Rozp. W. G. G. I. № 1011 z 1916, ogłoszone tutejsz. obwieszczeniem z d. 17. Lutego 1916).

A. Skóry krowie i cielęce.

G a t u n e k		Cena za 1. kg.	
		K.	h.
Blanki (także kipsy) w całości lub w połówkach	poniżej 4. mm. grubości	na białe	12 40
		na czarno	10 40
	4 do 5 mm. gruba	na białe	12
		na czarno	10
Skóry brandzłowe (do 3 mm. grubości*)	w całości lub w połówkach ze skór krowich, cielęcych kipsy i bittlingi.	11	20
	z karków lub odpadków	10	40
Skórywierzchnie	ze skór cielęcych	białe	18
		czarne gładkie	17
		czarne groszkowane	16

Gatunek			Cena za 1 kg.		
			K.	h.	
Skóry wierzchnie ze skór krowich kipsów i bittlingów	ponieżej 1 ⁵ / ₁₆ mm. grubości	białe	15	20	
		czarne gładkie	14	40	
		czarne groszkowane	13	60	
	od 1 ⁵ / ₁₆ mm. do 2 ⁵ / ₁₆ mm. grubości	białe	14	40	
		czarne gładkie	13	60	
		czarne groszkowane	12	80	
	ponad 2 ⁵ / ₁₆ mm. grubości	białe	13	20	
		czarne gładkie	12	40	
	Skóry podszwane (nie z byków i bawołów)	Waszledry	w połówkach lub w całości	8	80
			krupony	10	10
			karki	7	85
		Zalledry	odpadki	6	70
w połówkach lub w całości			9	60	
krupony			11	50	
karki			8		
odpadki			7	20	

*) Miarodajną jest grubość przy zwykłym sposobie mierzenia to jest 10 cm. od linii cięcia a mianowicie w środku długości grzbietu, względnie brzucha (karki i odpadki).

Skóry podszwane z byków i bawołów.

a) Z byków przy wszystkich sposobach garbowania:	— 50	koron taniej za 1 kg.
w połówkach o		
b) z bawołów przy wszystkich sposobach garbowania:	1	
połówki, krupony, karki i odpadki o		
	2	

B. Skóry końskie.

Brandzole z całości za kg. w koronach i halerczach.	9	60
Karki końskie " " "	10	55
Szyldy końskie " " "	8	65

C. Wspólne postanowienia.

1.) Wyżej wymienione ceny maksymalne płaci się tylko za skórę najlepszego garbowania i wyrobu ze skór bez lub prawie bez cięcia, bez śnieci i pędraków albo najwyżej z pojedynczymi ale zrosniętymi pędrakami.

Za obciążony lub mniej wartościowy towar płaci się odpowiednio niższe ceny. Umowy nie odpowiadające tym przepisom na niekorzyść kupującego są nieważne.

2.) Maksymalne ceny, które zarazem uwzględniają koszty będącego w zwyczaju opakowania lub zawiązania i wysyłki aż do stacyi załadowania, obowiązują sprzedawców skóry.

3.) Przy handlu hurtowym, to jest w rozumieniu niniejszego rozporządzenia w obcowaniu firm handlujących skórą z odsprzedającymi, z wielkimi przemysłowcami, przerabiającymi skórę lub ze stowarzyszeniami przemysłowców, przerabiających skórę na małą skalę, można do cen maksymalnych doliczyć dodatek do 3%. Ceny te zawierają także koszty będącego zwyczaju opakowania lub zawiązania i wysyłki towaru aż do stacyi załadowania.

4.) Przy drobnym handlu wolno do pod A i B wymienionych cen maksymalnych żądać dodatku do 10%.

5.) Przy drobiazgowej sprzedaży ciętej skóry (wycięcie skóry) nie wolno żądać wyższych cen nad te, które się okazują jako należne na podstawie wyżej oznaczonych cen maksymalnych przy uwzględnieniu dotychczas w zwyczaju będącego sposobu obliczania cen za poszczególne części ciętej skóry.

6.) Wymienione rodzaje skór wolno sprzedawać li tylko podług wagi.

D. Dalsze postanowienia.

Dla miejscowości zanadto oddalonych od miejsc położonych w obrębie zarządu gubernialnego, a w których się skórę wyrabia, dalej dla miejscowości nie leżących przy stacyi kolejowej lub okrętowej, albo przy zachodzących szczególnych stosunkach miejscowych, może Komenda obwodowa od czasu do czasu ustanowić stosowny dodatek na koszty dowozu.

E. Zakaz obciążania skóry.

Obciążanie skóry materiałami, nie służącymi do garbowania lub niepotrzebnymi do dalszego wyrobu skóry jest zabronione.

Użycie materiałów obciążających jak: baryum, magnezjum, ołowiu, soli cynowych lub innych mineralnych soli, jakoteż glukozy (brylantyny), tekstyryny, melasy i podobnych organicznych materiałów dozwolone jest tylko dla celów blichowania i appretury (przyprawiania) skóry, a to tylko w małych ilościach.

Nadmierne napelnienie skóry materiałami garbowymi lub tłuszczem jest również zabronione.

F. Postanowienia karne.

1.) Kto za skórę żąda wyższej ceny, lub kto w myśl niniejszego rozporządzenia nie przysługującego mu świadczenia ubocznego jakiegokolwiek treści dla siebie lub dla trzeciej osoby żąda, przyrzeka, wykonywa lub przyjmuje,

2.) kto umyślnie lub przez zaniechanie przykazanej staranności jakimkolwiek bądź sposobem do tego się przyczynia, że osoba uprawniona do sprzedaży lub pośrednicząca przy sprzedaży działa wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia,

3.) kto przeciwdziałanie postanowieniom niniejszego rozporządzenia przez kogokolwiek bądź lub jakimkolwiek bądź sposobem popiera lub zataja,

4.) kto stawiając choćby tylko bierny opór, zbrania się sprzedawać w granicach cen maksymalnych czy to skórę zajęciem obłożona stacyi odbiorczej przy Komen-

20.

dzie obwodowej w Radomiu, czy też od zajęcia zwolnione zapasy skór dla celów dalszej sprzedaży lub konsumpcji, lub kto po wydaniu mu skóry takową ukrywa, względnie w celach spekulacyjnych nabywa i tym sposobem od konsumpcji ją usuwa, ulegnie wymierzonej przez c. i k. Komendę obwodową karze pieniężnej do 5000 K. względnie karze aresztu do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze.

Tejsamej karze podlegają także ci, którzy, za skórę wprowadzoną do krajów okupowanych żądają więcej, aniżeli wymaga tego obywatelski zarobek, tak samo i ci, którzy za towary wyrabiane ze skóry, lub za skutecznienie naprawy żądają cen, które nie zostają w żadnym stosunku do kosztów (środków produkcji i wynagrodzenia za pracę).

C. i k. Komenda obwodowa zastrzega sobie prawo skonfiskowania i zlicytowania skóry na koszt posiadacza na wypadek powtórzenia czynu karygodnego w odniesieniu do zatajania zapasów skóry.

Niniejsze rozporządzenie, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia nie narusza w niczem postanowień t. m. rozporządzenia (2089/6 W.) w odniesieniu do zajęcia skóry.

20.

Ceny maksymalne za drzewo jasionowe.

(Rozp. W. G. G. g. Präs. № 1375/16 z 1916.)

№ 4182.

do 35 cm. średnicy	40 kor.
od 35 do 50 cm.	50 kor.
i ponad 50 „	60 kor.

za m³ (metr kubiczny) loco wagon stacji wysyłającej.

Powyższe cenę maksymalne odnoszą się jedynie do drzewa pierwszorzędnej jakości bez wad.

Na drzewo z jasiona górskiego nie reflektuje się.

21.

Użytkowanie lasów prywatnych, gminnych i majorackich.

№ 440 Forst.

Wszelka wyróbka i wywóz drzewa z lasów prywatnych, gminnych i majorackich musi być przed rozpoczęciem dotyczących robót zgłoszona w Komendzie obwodowej, a manipulacja w lesie może być rozpoczęta dopiero po uzyskaniu stosownego zezwolenia.

Do zgłoszeń o zamierzonym użytkowaniu lasów należy dołączyć plan gospodarczy lub w braku planu szkic sytuacyjny lasu.

Niezastosowanie się do powyższych wskazówek, będzie podlegać karze.

22.

Szpitala dla koni.

(Odnosnie do tut. reskryptu z dnia 17. sierpnia 1915, l. 9250 wydanego do wszystkich Wójtów i Sołtysów.)

№ 4955/5.

Ponieważ parchy u koni są nie tylko chorobą zaraźliwą, ale niejednokrotnie

nawet śmierć zwierząt powodują, o ile w samym początku t. j. natychmiast przy wypadaniu sierści choroba nie zostanie rozpoznana i nie zastosuje się odpowiednich środków weterynaryjnych, dalej ponieważ istnieje ogromny brak weterynarzy i środków leczniczych, zarządza się, co następuje:

Otwiera się 4 szpitale dla koni, a mianowicie:

1. w Zakrzewie dla gmin: Noworadomsk, Stobiecko - miejskie, Radziechowice, Brudzice, Dobryszycy, Gosławice, Dmenin, Przerąb, Masłowice, Kobile - Wielkie, Wielgomłyny;
2. w Makowiskach dla gmin: Pajęczno, Rząśnia, Miedzno, Brzeźnica, Sulmierzyce, Zamość, Siemkowice, Kielczygłów, Działoszyn, Popów;
3. w Kłomnicach dla gmin: Konary, Kruszyna, Mykanów, Garnek, Dąbrowa, Gidle, Żytno, Maluszyn;
4. w Kniei w pobliżu Św. Anny dla gmin: Potok-Złoty, Przyrów, Koniecpol, Wanczerów, Olsztyn, Rudniki, Rzeki.

C. i k. Weterynarz obwodowy począwszy od 6. marca b. r. dojeżdżać będzie w poniedziałki do Zakrzewa, we wtorki do Makowisk, we środy do Kłomnic i w czwartki do Kniei, zawsze przed południem, celem obejrzenia doprowadzonych tam koni, z których złej chore pozostawi właścicielowi do domowego leczenia i zaopatrzy go bezpłatnie w potrzebne środki lecznicze, a ciężko chore konie umieści w szpitalu dla koni w celu odpowiedniego leczenia; we wszystkich zaś wypadkach zarządzi, co należy do przeprowadzenia desynfekcji stajen.

Poleca się wszystkim Wójtom by powyższe zarządzenia podali do powszechnej wiadomości, oraz aby wpłynęli pouczająco na ludność wiejską celem wzbudzenia w niej zrozumienia dla tej akcji, jedynie jej własne dobro mającej na celu.

Po 31. marca r. b. każdy z właścicieli koni, chorych na parchy, który nie będzie mógł wylegitymować się weterynaryjnym leczeniem parchów, będzie karany grzywną w kwocie 100 koron, względnie aresztem przez 10 dni, nadto w wypadkach ciężkiej choroby dotknięte nią konie będą niezwłocznie zabite.

23.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 7. lutego 1916, dotyczące zgłoszenia uprawnień górnich i zabezpieczenia należytości kopalnianych.

№ 4014.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Wszystkie uprawnienia (nadania) górnicze, nabyte przed wejściem w życie tego rozporządzenia, muszą być zgłoszone w c. i k. wojskowym urzędzie górniczym w Dąbrowie w przeciągu ośmiu tygodni po wejściu w życie tego rozporządzenia.

Na żądanie wojskowego urzędu górniczego należy w przeciągu przynajmniej czterotygodniowego terminu udowodnić posiadanie uprawnienia górniczego.

Jeżeli zgłoszenie, przepisane w pierwszym ustępie, nie nastąpi, albo jeżeli dowód, przepisany w drugim ustępie, nie będzie złożony, może wojskowy urząd górniczy pozbawić uprawnienia górniczego bez pretensji do odszkodowania.

§ 2.

Jeżeli należności za prowadzenie ruchu kopalnianego nie zostaną na czas wpłacone, doręczy wojskowy urząd górniczy obowiązany do zapłaty pisemne upomnienie, w którym ustanowiony będzie nowy termin do wpłaty. Jeżeli zapłata nie nastąpi w przeciągu tego, ostatniego terminu, może Naczelną Komendą armii pozbawić uprawnienia górniczego bez pretensji do odszkodowania.

§ 3.

Przekroczenia tego rozporządzenia albo przepisu wydanego na podstawie tegoż, będzie—o ile nie podlegają surowszemu przepisowi karnemu—na wniosek wojskowego urzędu górniczego komenda obwodowa karała grzywną do dziesięciu tysięcy koron, a w razie niemożności ściągnięcia grzywny aresztem do jednego roku.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie 20. lutego 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny w. r.

Odnosnie do powyższego rozporządzenia zarządza się:

Wymienione w § 1. zgłoszenia uprawnień górniczych już nabytych mają być wnoszone pisemnie.

Wszystkie doniesienia o znalezieniu pokładów górniczych i prośby o udzielenie uprawnień górniczych pozostaną nadal bez odpowiedzi.

24.

Przepisy co do gołębi.

(Rozp. c. i k. Wojskowego Generalnego Gubernatorstwa w Lublinie I pr. Nr. 1425/1916 r.
Rozp. c. i k. Naczelnej Komendy Armii Nr. 1508 z 27. I 1916)

Res. № 60/Adj.

Surowo jest zakazane:

- 1) trzymanie przez osoby prywatne gołębi pocztowych i gołębi takich gatunków, które nadają się do wysokich wzlotów,
- 2) trzymanie gołębi pod zamknięciem t. j. po mieszkaniach lub po za mieszkaniem oraz w przynależnych do pomieszczeń ubikacjach (stajniach i t. d.)
- 3) Przywożenie i przemykanie gołębi lub też zabieranie ich ze sobą w podróż.
- 4) Wożenie lub noszenie gołębi od miejscowości do miejscowości.

Zwraca się uwagę ludności, że osoby, działające wbrew temu zarządzeniu, mogą być postawione ewentualnie przed sąd wojskowy.

Za ściśle wykonywanie niniejszego zarządzenia odpowiedzialni są Wójtowie i organa bezpieczeństwa.

25.

Premie za zapobieżenie wykonaniu napadu na kolej żelazną.

E. № 174/Adj.

(Rozporządzenie Wojsk. Generalgubernatorstwa Präs № 395 i 1402 z 1916).

Nagrodę 200 Koron otrzyma każdy — któremu uda się zapobiedz zamachowi na kolej żelazną i sprawcę przytrzymać względnie przyczynić się do ujęcia go.

W razie jeżeli do zapobieżenia napadowi względnie ujęcia sprawcy przyczyni się więcej osób — nagroda przypadnie wówczas do równego rozdziału.

Wojskowe Generalgubernatorstwo zastrzega sobie jednak w szczególnych wypadkach podwyższenie powyższej premi.

Zastępca c. i k. Komeńdanta obwodu

WEBER

major.

A w i z o.

N° 4278.

Firma: „A. Dobrzański“ w Słomnikach, obwód Miechowski poleca około:

200 — 300 wagonów nasion buraków pastewnych białych,
200 — 300 „ „ „ czerwonych

po 100 koron za 100 kg. brutto za netto loco stacja Miechów.

Reflektanci zechcą się zwrócić po bliższe informacje do wyżej wymienionej firmy.

Sprostowanie.

W rozp. N° 11, ogłoszenem w *Dzien. urzęd.* Część VII. z 20. lutego 1916 poprawić należy pierwsze słowo w drugim wierszu „Przyrów“ na „Potok Złoty“.

List gończy.

№ 4131.

Wojtek Marzec i **Jan Krosta** są obwinieni o współudział w kilku napadach rabunkowych, popełnionych w nocy 3. stycznia tudzież 8 stycznia b. r. w Bronkowicach i Dembnie, w obwodzie Kieleckim, tudzież w Zarzeczcu i Brzeziu, gminy Tarczek w obwodzie Wierzbickim.

Wojtek Marzec rodem z Trochowin lub z Mirocic, gminy Słupia nowa w obwodzie Kieleckim, liczy 22—24 lat, jest niezwykle wysoki, smukły, ma mały czarny wąs, także włosy, odziany jest w ciemną, do kolan sięgającą kurtkę, czarne spodnie, buty i czarną czapkę.

Wojtek Marzec jest zwykle uzbrojony w krótki karabin z obciętą kolbą.

Jako szczególny znak ma na prawym policzku jeszcze nie zagojoną ranę, pochodzącą z postrzału.

Wspomniany wyżej Jan Krosta liczy lat 29, w Grabkowie, gminy Tarczek w obwodzie Wierzbickim urodzony i tamże ostatnio zamieszkały, wyznanie rzym. katol. żonaty, muzykant z zawodu, syn Ewy i Franciszka Krostów.

Uprasza się wszystkie Komendy, władze bezpieczeństwa i organa, aby za nimi śledziły, w razie przydybania ich przyaresztowały i odstawiły do sądu wojkowego c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku względnie do innego bliżej położonego sądu wojkowego.